

Fællesforbund til at oprette en landsomfattende Arbejdsløshedskasse, indbefattende de Fag, som er repræsenterede i Forbundet, saa var det et Slag i Ansigtet paa 250 000 Arbejdsløshedskasse-Medlemmer — det var en Haan imod dem, sagde det ærede Medlem. Ja, hvilket Slag i Ansigtet, hvilken Haan, at man ikke tillader de 250 000 fortsat at sætte Foden paa Nakken af 1 000 og hindre dem i at nyde de Goder, som Borgerret her i Landet giver, sideordnet med de Goder, som de 250 000 nyder — hvilken Haan, hvilket Slag i Ansigtet! Nej, jeg siger til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds: Hvilken Afgrund af Fagforbundsmoralitet røber ikke det ærede Medlem ved en Udtalelse som denne! Om det nu ved den her foreliggende Lov bliver muligt for Kristeligt Dansk Fællesforbund at oprette en landsomfattende Arbejdsløshedskasse, derom har jeg udtalt mig i det høje Folketing. Jeg føler mig ikke sikker derpaa, thi den Vanskelighed, der hidtil har været, har mindre været at søge i Fagenes Tal indenfor Kristeligt Dansk Fællesforbund end deri, at Forbundet omfatter Lønarbejdere og Smaamestre i broderlig Samdrægtighed, og man har ønsket under Arbejdsløshedsperioder at kunne hjælpe saavel Lønarbejderen som den lille selvstændige erhvervsdrivende. Det smukke i denne Tanke ser jeg klart, men saaledes som Lovgivningen nu en Gang er indrettet her i Landet, er der ikke Mulighed for at yde offentlig Støtte til selvstændige erhvervsdrivende, som kommer ud i Arbejdsløshed, og Spørgsmaalet bliver da, om Kristeligt Dansk Fællesforbund, hvis det vil udnytte den her omtalte Bestemmelse, er i Stand til at udskille de to Kategorier af Medlemmer fra hinanden, saaledes at det kan opnaa Anerkendelse.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds siger, at her er stor Fare paa Færde, thi alle Fagforbundsmedlemmer skal være Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, det er en grundlæggende Fordring, men naar nu denne Adgang gives, saa kan de bedste Medlemmer udmelde sig og danne deres egne Arbejdsløshedskasser for fast ansatte Arbejdere. Nu tror jeg, at Solidariteten i Arbejderbefolkningen, som jo i mange Henseender er af det gode, selv om den hyppigt gaar over Gevind og paakaldes i urimelig Grad, ganske vil afværge de Farer, som det ærede Medlem her mener at øjne. Men jeg siger til det ærede Medlem, at naar man hidtil har opstillet den grundlæggende Fordring for Adgang til Fagforbundene, at Arbejderen er Medlem af den Arbejdsløshedskasse, som er oprettet for Faget, saa kan man

jo blot opretholde denne Fordring, der er slet ingen Fare paa Færde, og jeg tvivler slet ikke om, at man vil opretholde Fordringen. Det er jo et klart Bevis paa, hvor svag i Argumentationen mod det her foreliggende Lovforslag det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds er, naar han maa tage sin Tilflugt til saadanne Midler.

Paa andre mindre væsentlige Punkter, som jeg har beskæftiget mig med i mit Svar til andre ærede Talere, kunde det ærede Medlem særdeles vel have undgaaet at stille Spørgsmaal, hvis han havde gjort sig den Ulejlighed at sætte sig ind i den Forhandling om Lovforslaget, som har fundet Sted i det andet høje Ting; disse Spørgsmaal er der blevet fyldestgørende besvaret paa Grundlag af indgaaende Drøftelser. Jeg takker det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds for hans Tilslutning til det Princip, der er nedlagt i § 13. Jeg glæder mig over, at ogsaa det ærede Medlem erkender, som han udtrykte det, at der ligger noget meget retfærdigt i dette Princip. At vi skulde kunne blive helt enige om Skalaen, kunde man vel ikke vente — det havde jeg i hvert Fald ikke ventet og det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds sikkert heller ikke; men er vi naaet til den principielle Overensstemmelse, og skulde det vise sig, naar Skalaen har virket en passende Tid, at aabenlys Uretfærdighed finder Sted, saa vil det neppe volde Vanskelighed at blive enig om en Ændring paa dette eller hint Punkt. Det ærede Medlem forsikrede mig, at han aldrig havde set Mage til Fedteri som det, der foreslaas ved Ændringen af den Skala, hvorefter den kommunale Støtte til Arbejdsløshedskasserne skal ydes, og han forsikrede, at Grunden var den, at man yderligere vilde trykke Landarbejderne, de økonomisk svagest stillede af alle, ned, hvilket det ærede Medlem fandt overordentlig utiltalende. Ja, er det nu ikke et sørgeligt Fedteri og en beklagelig Nedtrykningstendens, som finder sit Udtryk i, at Statsstøtten til Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse skal forøges og den kommunale Støtte være den samme som hidtil! Har man nogen Sinde set en saadan nederdrægtig Nedtrykningstendens udfolde sig, eller et saadant Fedteri udvist som det, der her sker! Jeg skænker i øvrigt det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds hans Betragtninger angaaende denne Sag.

De Bemærkninger, det ærede Medlem har gjort med Hensyn til § 17, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg har allerede omtalt det Hovedpunkt i § 17, som tilsigter at afværge den Hældning til Gunst for Ar-